

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL :

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Să ne cinstim mamele!

Căci ele sunt tot ce putem avea mai scump în viață. Vai și amar de celce nu-și cinstește mama!

Aș voi ca ceea ce scriu acum să scriu după glasul ingerilor, aș voi ca Domnul, la fel ca și lui Isaia prorocul, să-mi curețe și să-mi atingă buzele cu foc ceresc, căci ceace simțesc în aceste momente și în totdeauna despre Mamă, buzele, vorba și mâna omului sunt slabe și neputincioase de a-le pune pe hârtie.

Mamă... cuvânt fără asemănare în lumea aceasta! Mai mult chiar și decât majestatea tronurilor! Parte din puterea Creatorului! Trimitere mântuitoare! Stea călăuzitoare care ne arată drumul spre fericirea cerească și pământească! Jertfă mistuitoare întotdeauna și un martiriu neîntrerupt!

De este ceva frumos și bun în noi, după Dumnezeu, ei trebuie să-i mulțumim. Dacă chiar și numai pe un minut am fost fericiți și încălziti sufletește, am fost în urma rugăciunilor fierbinți ale inimii ei. Dumnezeu, care a adus focul dragostei pe pământ, a închis, a îngădit acest mare tezaur în inima mamei, ca de aci să se imprăști în lume, transformându-o și aprinzându-o de dragoste sfântă. Fiecare mamă șade pe tronul maiestos al dragostei și de acolo guvernează inimile copiilor ei și prin aceștia lumea.

Tot necazul, neajunsul, suferința și durerea fiului o simte întâi și întâi mama, ca apoi, cu inimă înfrântă să ceară ajutor și încurajare cerească copilului ei. Toată fericirea, căldura și binecuvântarea ce se coboară peste copil o simte întâi tot mama, mulțumind lui Dumnezeu pentru grija ce o poartă față de copiii ei.

Mama... Această vorbă obligă, din drept, la respect pe copil. Nouă luni îl poartă în pântecul său. Și după aceea nu în pântec, ci în inimă îl poartă pentru totdeauna. O, ce mare poate fi inima de mamă! Necazul, supărarea, lacrima, crucea, nefericirea, trecutul, prezentul și viitorul copilului ei, incap în această inimă! O, ce tare știe să fie această inimă de mamă! Năvălește asupra sa marea durerilor și totuș nu se rupe, nu se sfarmă. Mii de încercări se pot coborî asupra ei și totuș rămâne întreagă. Această inimă de

mamă în suferințe e fără pereche, în jertfe minunată și în dragostea iertării mărită. Mărturie asupra acestora e istoria și viața de toate zilele. O vatem, și ea te iartă. Dacă îi faci ceva rău, ea te binecuvântă și dacă tu îi vrei răul, ea îți vrea binele. Chiar și din țărâna mormântului te binecuvântă.

Iubite cetitorule, îți mai trăiește mama? Atunci în toată ziua, stând în ghenunchi, să dai mulțumită lui Dumnezeu pentru această mare binefacere a sa. Ridică în inima ta altar dragostei ei, și din când în când coboară în chivotul acestui altar. Chipul ei blând să îl porți pururea în adâncul inimii tale și păzește, ca pe această scumpă față să nu pice murdărie și prihană din partea ta. Fă tot posibilul ca după Dumnezeu și preasfânta lui Mamă, ei să-i dai cea mai mare cinste. Și dacă oamenii răi vreau să-i murdărească sfințenia numelui și dragostei neprihănite, tu să o aperi cu o adevărată dragoste de fiu. Și dacă, de ceace Cerul să te ferească, ai uitat de scumpa ta mamă, și cu purtările tale i-ai amărit zilele bătrânețelor, până o mai ai în viață, mergi înaintea ei și remușcându-ți greșala, cu inima plină de căință, să-i săruți mâinile, cerându-i iertare.

Iar dacă Domnul a luat-o la El, atunci, o dragul meu cetitor, nu-ți uita de scumpa ta mamă niciodată, până mai stai și tu în această lume călătoare, ci să înalți rugăciuni fierbinți către Isus, cel ce a suferit pentru noi, și către iubita Sa Mamă, ca să-i așeze sufletul în fața Lor, în locul fericirii și al asemuirii veșnice.

Filon

Un sultan trecut la creștinism.
Sultanul din Buhunde (Congo belgian, Africa) a trecut la creștinism, făcându-se romano-catolic. Cu acest prilej el a rugat pe supușii săi negri, să lucreze o statuă a Preacuratei Vergure Marla, din dințe de elefant. Statua apoi au trimis-o la Preafericit Părintele nostru Papa Plus XI. Sf. Părinte dimpreună cu curtenii săi au rămas înmărmuriți de frumuseța și de scumpetea darului, căci statua are o înălțime de 42 centimetri și cântărește 4 kilograme și jumătate.

Datoria omului de a munci

Dumnezeu a făcut pe om și i-a dăruit viață, poruncindu-i dela început „în sudoarea feței tale să-ți câștigi pâinea ta”. Știut este că acestei porunci dumnezeiești cu toții trebuie să ne supunem, căci nimeni nu poate trăi fără să muncească.

Unii muncim într'un fel, alții într'alt fel; unii muncim cu capul, mânuind condeiul și răsfoind prin cărți; iar alții își încoardă brațele vâjnoase mânuind plugul, sapa, coasa și alte unelte de lucru. Cei dintâi, cari muncesc cu mintea, sunt aceia, cari caută ca pas cu pas să lumineze mintea și să ne asigure viața de diferitele ei primejdii, așezând între oameni diferite orânduși și reguli, cărora cu toții trebuie să ne supunem. Cei din a doua categorie sunt aceia cari scurmă pământul cu uneltele lor și scot din el pâinea de toate zilele, de care nimeni nu se poate lipsi în această viață. Deci și unii și alții muncesc, și noi nu ne putem lipsi nici de munca unora, nici de a celorlalți.

Fiecare din noi trebuie să privească munca cu multă dragoste și nu cu silă și ură. Pe mulți îi urmărește gândul că oare cum ar putea face ca să trăiască bine, dar să nu munciască. Acești fel de oameni văd în muncă un chin și un necaz. Chiar dintre părinți sunt mulți, cari atunci când își dau copiii la școală în oraș, nu îi dau de dragul de a se lumina și a învăța, ci „de a scăpa de muncă”, cum zice ei, și de a trăi domnește ca niște adevărați regi.

Adevărul nu este însă pe care îl socot acești oameni, ci cu totul altul. Nici însuși regele, că e rege, și nu e scutit de muncă, ba poate el muncește mai mult ca ori și ce om, căci toate grijile țării el le poartă și toate în capul lui se sparg. Nu înseamnă că școala este aceea care îl scapă pe om de muncă (dupăcum mulți cred), ci școala este aceea care îl luminează pe om și îl învață, cum să lucreze în mod mai înțelept. Acei cari privesc munca ca un chin, amaric greșese și chiar păcătuesc împotriva lui Dumnezeu, căci am văzut la început că munca este o poruncă dictată de însuși Dumnezeu, ca primă condiție a vieții. Dela început țin să spun că munca trebuie privită ca ceva sfânt. Fiecare ar trebui să-și zică: „Cine nu muncește, nu are dreptul să trăiască”.

Dupăcum am mai spus și altădată, tot în această foaie, trăim cele mai grele timpuri din câte am apucat vreodată în această viață. Dumnezeu nu este de vină de aceste greutateți, căci pământul niciodată nu a fost mai îmbelșugat de roadă ca acum. Cauza acestor greutateți este tot a noastră a oamenilor, căci dupăcum am zis mai sus, mulți au căutat să trăiască bine, fără să munciască, să trăiască așa, cum

s'ar zice, ca niște adevărați „trântori“, trăind din agoniseala harnicelor albine. Au folosit în acest chip chiar și lucruri necinstite și neiertate de Dumnezeu, ajungând până la cele mai mărsave lucruri, urmărind numai scopul lor. De unde au izvorit oare acestea? Au izvorit numai și numai din gândul de a nu munci, văzând în muncă un chin și o pedeapsă.

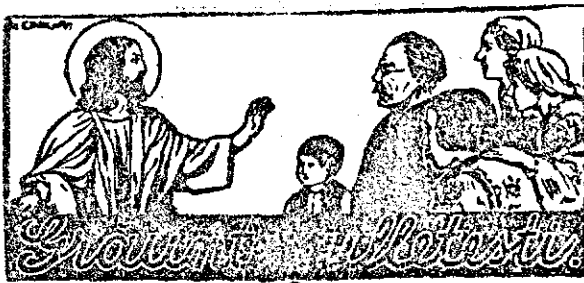
Munca însă trebuie privită în alt înțeles, și nici decum cu desgust. Prin muncă ne câștigăm pâinea de toate zilele și tot prin muncă ne păstrăm sănătatea, cu un cuvânt prin muncă ne ținem viața. Din muncă și prin ea omul își găsește fericirea și mulțumirea sufletească. Cât de fericit se simte omul când și-a dus la bun sfârșit o lucrare începută cu dragoste și nădejde în bunul Dumnezeu. Numai omul care muncește cu zel și cu stăruință și își face în atregime datoria față de porunca dumnezească de a munci, își găsește totodată și adevărata fericire a sufletului. Acela care nu muncește și trădăvește, este un ciubar în care se incuibă toate răutățile, este un izvor nesecat de gânduri rele. Șezând și nelucrând te cuprinde o moleșală trupeză, dar nu numai atât, ci te cuprinde și o moleșală sufletească.

Vă amintesc de istoria celor două plugiuri: acela care a arat tot mereu, era lucios și curat, pe când cel ce a stat tot timpul la ședere în pod, era urât și mâncat cu totul de rugină. Tot așa este și cu omul. Nouă însă ne trebuie mai multă ordine și regulă în lucrările noastre și totodată și mai mult gust de muncă și viață.

Plugărirea noastră muncește foarte mult, însă muncește în dezordine și în cele mai multe cazuri din silă și cu atât mai mult desgust, mai ales de când a scăzut prețul bucatelor. Când fiecare om ar munci cu mai mult gust și și-ar chivernisi munca în mod mai înțelept, multe din relele care bântue astăzi s'ar îndrepta. Să nu așteptăm dela nimeni altă îndreptare decât dela noi înșine. Aici putem aplica zicala românească. „Cum îți vei așterne așa vei dormi“.

Deci ca încheiere țin ca să arunc strigătul de îndemn: la muncă să alergăm cu toții, la muncă dreaptă și din suflet, căci cu atât va fi meritul nostru mai mare înaintea bunului Dumnezeu, cu cât vom lupta cu mai multă bărbăție în viață și nu ne vom da învinși, și Dumnezeu, care ne vede, desigur ne va ajuta.

Antoniu Farcaș
învățător Tulcea—Bihor

Cele patru feliuri de rugăciune

Spune sfânta evanghelie din a IV. Duminecă a postului mare, că *»acest fel (duhul mut) cu nimica nu poate ieși, fără numai cu rugăciune și cu post«* (Marcu 9, 29). Și dacă așa de prost merg lucrurile la noi în țară, părerea mea este, că aceasta se întâmplă mai ales din cauza, că am părăsit, atât rugăciunea, cât și postul. Și cu adevărat așa este, la noi așa de rar și de greu se roagă oamenii, iar de postit nu mai postesc decât puțini săteni în câteva ținuturi. Dar în aceste puține rânduri, câte sunt menite *»Grăunțelor Sufletești«* eu nu pot vorbi despre prea multe lucruri, e destul dacă vorbesc deocamdată despre rugăciune, și anume despre cele patru feliuri de rugăciune, cari, aproape toate, ne lipsesc atât de mult.

E mai întâiu rugăciunea omului singuratec. E vorba aici de rugăciunea, care ni-se pomenește la sf. evanghelist Mateiu: *»iară tu, când te rogi, intră în camera ta și, încuind ușa ta, te roagă Tatălui tău, întru ascuns; și Tatăl tău, celce vede întru ascuns, va da ție la arătare«* (6, 6). Oare ascultăm-l noi pe Mântuitorul nostru? De câte ori ne retragem oare în camera noastră, ca să ne rugăm? De câte ori încuim ușa, ca să nu ne conturbe nimenea? Ori, dacă n'avem atâtea camere, de câte ori ne rugăm, aflându-ne la lucrul câmpului, la plug, la grapă, la sămănat, la prășit, săpat, plivit, secerat, cosit, adunat, cules, la cusut, la greblat, la făcutul mâncării, la tors, la țesut, la măturat, la spălat și la atâtea alte lucrări? Mi-se pare, că tare ne-am

ticăloșit, și ne-am lenevit, lăsând rugăciunile pe seama câtorva bătrâne, și de aceea ne merge atât de prost. Că până acum Dumnezeu, pentru rugăciunile părinților noștri, ne-a miluit cu România Mare, în schimb dacă va fi vorba numai de rugăciunile noastre, ce mai știm ce ne așteaptă, că noi așa de puțin ne rugăm, încât Dumnezeu pentru aceasta cu foarte puțin ne poate răsplăti. Să băgăm bine de seamă, de Dumnezeu să nu ne prea batem joc!

A doua rugăciune e cea familiară, despre care ni-se vorbește tot la sf. evanghelist Mateiu 18, 20: *»Că unde sunt doi sau trei adunați în numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor«*. Oare de câte ori chemați voi, bărbaiilor, pe femeile voastre, ca să vă rugați împreună cu ele? Știu că spuneți copiilor și copiilor voștri: *»Mergeți și vă rugați«*, dar oare de câte ori le spuneți: *»Vino sau veniți să ne rugăm împreună«*? Și acest lucru ar trebui să-l facem nu numai cu nevasta și copiii, ci și cu servitorii noștri, căci și ei sunt membri ai familiilor noastre. Un lucru să știți, copiii cari nu-i văd pe părinții lor rugându-se, nici ei nu se vor ruga și vor spune, ca unul, pe care l-am auzit eu: *»De-ași fi odată cât tata de mare, ca să nu mai trebuiască să mă mai rog!«* Și încă ceva, altfel vor ținea servitorii la casa voastră, dacă-i veți chema la rugăciune cu voi, seara și dimineața, decât așa că nu-i leagă de voi decât sâmbria.

Al treilea fel de rugăciune este rugăciunea statului. La noi a mai rămas frumosul obicei de a nu se face deschiderea Corpurilor Legiuitoare fără rugăciune în biserica patriarhiei. La noi Maiestatea Sa Regele dă însuș pildă de supunere la legile dumnezeiești și bisericiești, pentru că merge însuși la biserică, se botează, se miruește, și sărută icoanele, dar de o vreme încoace o seamă de sfințici ai lui își bat joc de preoți, într'un fel, cum nu s'a mai întâmplat în această țară de când e lumea. Prin aceasta ei subsapă înalta treaptă a preoției, a acelor mijlocitori între Dumnezeu și oameni, cari până

Foița „UNIRII POPORULUI“

Preacurata Vergură Maria, Mama noastră

(După P. Kasmir Riedl S. I.)

II. P. C. V. Maria, mântuitoarea păcătoșilor

După credința noastră sfântă, ce ar fi mai necesar oare pentru noi, decât iertarea păcatelor noastre? Fiecare om e păcătos și știe destul de bine, că e vrednic mai mult sau mai puțin, ca Dumnezeu să-l condamne spre osândă vecinică în iad și nu este vrednic, nu merită, ca să fie părtaș al fericirii celei vecinice în raiu. Știm cu toții, că deși Dumnezeu este mult milostiv și că aceasta îndurare a Lui a fost cauza, că n'am fost dați până acum pierzării vecinice, — totuși pe lângă aceasta Dumnezeu este și drept, și tocmai pentru aceea e ceva îngrozitor a cădea în disgrăția lui Dumnezeu. Tocmai pentru aceea în clipa când ne gândim la Dumnezeu, simțul propriu, atât al omului conștient, cât și al celui ușuratic, precum și voința lui proprie îi arată frica și groaza. Atunci când pe strămoșii noștri Dumnezeu a voit să-i tragă la răspundere și a întreat: *»Adame, unde ești?«* ei s'au înfricoșat așa de tare, încât au voit să se ascundă din calea mânicii lui Dumnezeu; cu cât mai mare și mai

infricoșată a putut fi în pustie spaima poporului israelitean, când Dumnezeu, printre tunete și fulgere, a vorbit cu conducătorii acestui popor? Și fiindcă Dumnezeu, pe lângă că e aspru față de cei răi, cu toate acestea ne iubește pe noi și știe, că noi nu ne putem apropia de El fără de oarecare frică și cutremur sufletec. Tocmai pentru aceea ne-a dat o Mamă, care ne iubește într'adevăr cu o iubire de mamă și noi avem lipsă de aceasta Mamă, pentru-ca prin întrepunerea Ei, să ne putem apropia de Dumnezeu. Avem deci lipsă de un astfel de protector plăcut, nevinovat și care ne iubește, mai ales atunci, când în urma păcatelor grele, am căzut din grația lui Dumnezeu și astfel, devenind niște fii nerecunoscători, nu ne mai putem apropia de Dumnezeu. P. C. V. Maria este mijlocitoarea noastră către Dumnezeu! Ea este Mama noastră cea fără prihană și bună! Și cine e oare în stare să ne iubească mai mult, decât mama? Ea iubește cu atât mai mult pe copiii ei, cu cât îi vede mai debili și mai neputincioși, și un astfel de copil neputincios este ori care om păcătos. Tocmai pentru aceea zicem și noi împreună cu Biserica noastră: *»O, Marie! scaparea celor păcătoși, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!«*

Nu te teme deci, tu, omule păcătos, Dumnezeu e bun, milostiv, iertător și îndurător. — El va ierta păcatele tale, numai să ai un propus

tare de îndreptare și plin de încredere să alergi sub scutul Fecioarei Maria și Ea îți va mijloci dela bunul Dumnezeu iertarea păcatelor tale. Pentru a-ți dovedi îndeajuns iubirea nespuse de mare ce o arată Vergura Maria, Maica noastră multmilostivă față de păcătoșii cari doresc să se îndrepteze, îți voi povesti istoria vieții Mariei Egipteanca, a femeii aceleia, care prin mijlocirea Fecioarei Maria a dobândit iertarea păcatelor ei și îi poate mulțumi întoarcerea ei cea adevărată.

Maria Egipteanca, atunci când a fost de 12 ani a părăsit casa ei părintească, fiindcă a voit să ducă în viitor o viață liberă și ușuratică. S'a dus deci în Alexandria și aici în decurs de șaptesprezece ani a trăit o viață foarte ușuratică. Odată a auzit, că dintre creștini mulți se pregătesc să meargă în peregrinaj la Ierusalim, cu ocazia sărbătorii Înălțării cinstitei și de viața făcătoarei Cruci. Nu din un îndemn curat, ci mai mult de curiozitate s'a suit și ea împreună cu ceilalți peregrini pe corabie, îndreptându-se spre Ierusalim. Văzând, că acești creștini în grupuri mari intră în biserica cea mare din Ierusalim, a voit să se apropie și ea de sfânta Cruce. S'a mirat însă mult, văzând că nu se poate mișca din loc. I-se părea, că o reține o putere tainică și neînțeleasă. A încercat de multe ori să pătrundă în biserică, însă oarecare efortare i-a rămas zadarnică.

Obosită s'a retras într'un colț și s'a culcat.

bine de curând au fost singurii noștri conducători. Vor fi ei și preoți slabi, vor fi ei chiar și preoți ticăloși, că doară și între cei 12 apostoli ai Domnului s'a aflat un Iuda, a desprețui însă pentru aceștia o tagmă întreagă și a o defăima, a o infometă, a-i neferici familiile, și a-i lăsa copiii pe drumurile oamenilor, nu merge. Ceice poartă vina acestor lapte, vor avea să dea seamă în fața lui Dumnezeu de nedreptățile pe cari le fac.

Iată de ce mi-e mie groază: pe urma acestor pilde de disprețuire a preoților și a bisericii, să nu cumva ajungem și noi, asemenea Franței, un stat care nu se mai roagă lui Dumnezeu! Ne cam place să maimuțărăm pe Francezi, îi maimuțărăm însă mai ales în ceace au rău și prost, și nu în ceace au minnat și vrednic de invidiat. Poporul francez este cel mai credincios din lume, are în schimb cei mai necredincioși conducători, aproape toți fiind francmasoni, adică oameni, cari nu numai că nu cred, dar chiar luptă împotriva lui Dumnezeu. Nu cumva să ajungem și noi la prăpastia aceasta, și atunci apoi s'a gătat cu rugăciunea pe care o face statul întreg prin aleșii săi.

Este în sfârșit rugăciunea bisericii. Noi și în privința aceasta stăm destul de prost. Biserica se roagă Dumineca și în sărbători, când toată lumea sănătoasă, părinți și copii, bătrâni și tineri, bărbați și femei, n'ar mai trebui să încapă în biserică și preotul în fruntea lor să înceapă: »Cu pace Domnului să ne rugăm, pentru pacea de sus, pentru mântuirea sufletelor noastre, pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, pentru unirea tuturor, pentru sfântă casa aceasta, pentru Papa, mitropolitul, episcopul, regele, pentru orașul sau satul, pentru bună liniștea aerului, pentru înmulțirea roadelor pământului, pentru timpuri de pace, pentru ceice călătoresc, pentru cei bolnavi și pentru cei robiți«, — iar ei să răspundă cu toții într'un suflet, și într'un gând și cu un glas: »Doamne îndură-te spre noi«. În multe părți însă biserica e goală, și preotului nu-i răspunde decât un cantor ho-

dorogit și răgușit. Ei bine, cum să ne dea deci Dumnezeu, dacă nu cerem, și în locul nostru îl lăsăm să ceară numai pe preotul și pe cantorul? Da, da, am ajuns a ne ticăloși tot mai mult, a nu ne mai păsa nici de oameni, nici de Dumnezeu, a nu mai da pe cele sfinte o ceapă degerată, și de aceea Dumnezeu trimite atâtea pedepse asupra capetelor noastre. Și pentru cei răi sufer și cei buni, căci aceasta așa a fost de când e lumea.

Se înțelege, că în forma aceasta nu Dumnezeu este în mijlocul nostru, ci duhul mut, duhul tuturor relelor și al fărâdelegilor, de care chiar de aceea nu ne putem scăpa fiindcă nu ascultăm cu înțelepciune sfânta evanghelie, care așa de limpede ne spune că »acest fel cu nimica nu poate ieși, fără numai cu rugăciune și cu post«.

Părintele Iuliu

„Agru” în parohia Cicărlău

Cu prilejul comemorării jubileului de 10 ani împliniți, dela încoronarea Preafericitului Părinte Papa Pius al XI-lea, de cap văzut al bisericii Universale, numit și „Papa Acțiunii Catolice”, Reuniunea mariană din parohia Cicărlău, cu secțiile ei din filialele Merișor și Bârgeni, de sub conducerea On. Lazar Gherghel, în unire cu elevii școalelor primare, au ținut câte o ședință festivă de comemorare în 7, 14 Febr. și 27 Martie a. c. în fiecare din aceste comune. La aceste festivități au luat parte, pe lângă credincioșii din Cicărlău, și credincioșii comunelor din jur, în frunte cu preoții și învățătorii lor, și apoi delegații „Agru”-lui eparhial în persoana dlor Dr. Ionel Pop adv., secretarul general al Agrului eparhial și Mihaiu Gherman director de Bancă din Baiamare.

Programul a constat din recitări și cântece religioase-mariene — ca „creștin sunt”: „Imnul Agrului” al Papei Pius XI-lea. A stors lacrimi din ochii eslor de față conferența Dr. Viorica Ghevea inv. despre sfânta Terezia a pruncului Isus, care prin umilință s'a ridicat a fi la treapta altarelor ca sfântă. Conferența dlui Al. Brumat dir. inv. despre Papa Pius XI

în raport cu noi Românii. Apoi a dlui Iuliu Pereni inv. despre „Agru” românesc în raport cu bolșevismul de peste Nistru. Precum și cuvântarea unui poporan Gheorghe Pop din Merișor, despre apărarea credinții stramoșești prin „Agru”.

Conferențelor le-a urmat cuvântarea dlui Dr. Ionel Pop adv., care arată scopul și necesitatea Agrului aducând cuvinte elogioase Conducătorilor: Dr. Valer Pop actualul Ministru al justiției, președintelui, precum și secretarului general Dr. Aug. Popa profesor în Blaj. Arată meritele acestora, și activitatea vrednică de laudă ce o desfășoră pe terenul cultural religios. — După această cuvântare s'a pus bază Agrului în comuna Cicărlău; urmând în celelalte Dumineci Constituirea Agrului în filialele: Merișor și Bârgeni, alegându-se comitetul de conducere dintre fruntașii comunei, sub conducerea și îndrumarea intelectualilor de acolo. După salutul adus de păr. protopop Gh. Tohătan parohul Ilbei, ia cuvântul dl Mihaiu Gherman, care felicită poporenii din Comuna Cicărlău pentru fericita idee de-a iniția aceste serbări cu scop atât de frumos și că nu au întârziat a fi ei cei dintâi din Eparhia de Nord de a se înrola între luptătorii Agrului. Promite că va aduce această faptă frumoasă la cunoștința Excel. Sale Episcopului Alexandru din Baiamare, care cu ori ce ocaziune depune o activitate foarte mare pe acest teren, și urmărește cu vie atențiune activitatea religioasă a credincioșilor săi și a slujitorilor altarelor, ce o depun întru apărarea credinții lor.

Serbările au fost încheiate cu cuvântarea preotului local, care promite că va veghea, lucrând pentru acest Agru, ea viață să aiba și mai mult să aibă. Încheiând cu cuvintele din sf. Scriptură a apostolului Pavel către Galateni: „Ci măcar și noi sau inger {din ceruri de v'ar propovădui altceva de ce am propovăduit noi, anatema să fie“.

S'au trimis telegrame Excel. Sale Episcopului Diecezan, Președintelui Agrului și v. președ. Dr. Iuliu Hațiegan prof. univ. Cluj, dintre cari ne-a învrednicit cu răspunsul Excel. Sa Episcopul, împărțându-ne cu drag binecuvântarea Arhierescă tuturor membrilor Agrului; iar Excel. Sa Dr. Iuliu Hațiegan, ne-a

tat mult la aceea, ce e oare cauza de nu poate intra și ea în biserică? Atunci a pătruns și în inima ei o rază a îndurării lui Dumnezeu; și-a recunoscut toată greutatea și scârba păcatelor săvârșite de ea, și s'a convins și a recunoscut ea singură, că ea nu e vrednică a se apropia de sfânta Cruce, pe care până acum prin păcatele ei a restignit pe Mântuitorul ei, și de aceea a început să plângă și să verse lacrimi amare. După ce a plâns mult timp, a văzut o icoană a P. C. V. Maria și fiindcă a auzit mult bine vorbindu-se despre Fecioara Maria, că Ea e Mama îndurărilor și mântuitoarea celor păcătoși, a îngenunchiat în fața acestei icoane și a rugat pe Vergura Maria, că să se interpună pentru ea la Fiul Ei cel sfânt, promițându-i acum, că de aici înainte își va îndrepta viața înspre bine și va părăsi felul ei păcătos de a trăi.

Dupăce și-a isprăvit rugăciunea, a cercat din nou ca să intre în biserică și iată acum fărăde-a face și cea mai mică sfortare a putut să intre în biserică, a îngenunchiat în fața sfintei Cruci, iar ochii ei se scaldau în lacrimi. S'a întors apoi spre icoana P. C. V. Maria, pentruca să-i mulțumească Maicei noastre milostive pentru acest har mare ce l-a primit dela Dumnezeu și atunci a auzit cuvintele acestea: »Du-te de ceea parte a Iordanului și acolo vei afla odihnă sufletului tău«.

Ascultând de aceste cuvinte, mărturisându-

și toate păcatele săvârșite în viață și primind sfânta cuminecătură, s'a dus în pustia care se întindea de ceea parte a râului Iordan. Aici a trăit ea aproape 47 de ani în cea mai aspră pocăință, nutrindu-se numai cu legume și rădăcini și n'a mai întâlnit nici o ființă omenească în decursul acestor ani de pustnicie. Spre sfârșitul vieții ei a fost găsită de pustnicul Zosim, căruia i-a povestit istoria vieții ei și l-a rugat, ca în Joia mare să-i aducă și ei sfânta Cuminecătură. Zosim și-a împlinit făgăduința și i-a adus sfânta Cuminecătură, pe care primindu-o cu cea mai mare evlavie, a început apoi să-i repete cuvintele bătrânului și dreptului Simeon »Acum slobozește, Doamne pe servul Tău după cuvântul Tău în pace, că văzură ochii mei pe Mântuitorul lumii. L-a rugat apoi pe acest pustnic, ca să mai treacă pe acolo și în postul viitor și să nu se mire, că o găsește în starea aceasta, așa cum îi place lui Dumnezeu.

Când a mai venit prin ținuturile acelea pustnicul Zosim, Maria Egipteanca nu mai trăia, a găsit-o zăcând pe pământ, mâinile îi erau încrucișate pe piept și lângă ea în nisip a găsit săpate următoarele cuvinte: »Părinte, din iubirea ce o ai față de Isus Hristos, te rog să îngropi trupul sârmanei Maria, care a murit în Vinerea cea mare și nu-ți uita a te ruga pentru odihna sufletului ei«.

Zosim a voit să-i îplinească ultima ei

dorință, dar nu știa cum să se apuce de lucru, neavând cu el nici sapă, nici lopată, ca să-i gătească groapa Mariei Egipteanca. Atunci a eșit din desișul pădurii un leu, care a venit deadreptul la el și când a ajuns lângă trupul Mariei, i-a lins picioarele ei și cu ghiarele a săpat groapa mormântului ei. Zosim a văzut îndată aici ajutorul lui Dumnezeu, a mulțumit lui Dumnezeu pentru acest ajutor și a așezat în această groapă trupul Mariei, pe care l-a acoperit apoi cu pământ. Această minune s'a întâmplat în anul 421 după Hristos.

Ce plină de învățături și ce înduieșetoare este întâmplarea aceasta, care se repetă adeseori și în viața noastră. De câte ori și poate timp îndelungat, chiar ani de zile, am trăit în diferite păcate; decâte ori nu ne-a plăcut și nouă aceasta libertate păcătoasă și noi, mai ales în anii tinereții, ne-am lăsat a fi stăpâniți de tot felul de patimi! Parcă o putere nevăzută ne îndepărta și ne trăgea de lângă Isus cel restignit, fugeam de Biserică și de sfințele Taine; însă o rază a harului Său a topit gheața de pe inimile noastre, lacrimile durerilor încep să izvorească din ochii noștri și noi cu toată sinceritatea ne mărturisim păcatele noastre. Astfel devenim fiii P. C. V. Maria, iar Ea devine Maica noastră!

Să ascultăm numai, ce ne spune acum Vergura Maria: »Duceți-vă de aceea parte a

învrednicit cu următorul răspuns: „Prea Onorate Părinte, Pentru frumoasele cuvinte adresate mie, Vă mulțumesc din inimă. De câte ori primesc astfel de adrese, am o deosebită satisfacție. Văzând cum se aprinde câte o lumină care — ori cât de mică ar fi, — este un punct de orientare, de speranță în aceste vremuri chaotice. Din acest chaos nu ne poate scoate numai biserica și școala, și atunci mă veți înțelege, că sunt încântat când vă dorese succese în calea vieții — care este a Domnului, și numele Dr. Părinte, sunteți dintre adevărații preoți. Altfel devotat Dr. Iuliu Hătiegan, mp.”

Abonat Nr. 7063.

Doi sburători îndrăzneți

Sburătorul englez Victor Bruce a făgăduit că se va urca cu sofle-sa în aier și nu se va coborî vreme de o lună, ca să arete lumii că om mai carajos și mai bun sburător ca el nu este. Mai mult, el a spus că nu-și duce cu sine nici de mâncare ci până și laptele de dimineața i-l va preda un aeroplan, tot așa și prânzul și cina. Dacă va isbuti, va duce recordul de sbor îndelungat. Iată și fotografia acestor doi sburători îndrăzneți.

Iordanului și acolo veți afla odihna sufletelor voastre. Cuvântul acesta Iordan, înseamnă „Un abis (o adâncime), care coboară de pe munte”.

Și noi parcă ne cufundăm în iad, atunci când trăim o viață păcătoasă; de aici înainte va trebui iarăși să ne nizuim a ne urca pe culmile muntelui, să ne nizuim a ajunge în cer. Maria Egipteanca și-a mărturisit toate păcatele ei săvârșite în viață și astfel și-a curățit sufletul ei, să faceam deci și noi la fel.

Ea a trăit patruzeci și șapte de ani în post și rugăciuni; și noi să iubim liniștea și singurătatea, ca și cum am trăi în pustie, și să nu ne cugetăm la aceea cât vom trăi, ci zi de zi să trăim pentru Dumnezeu, ca și îngerii Lui și toate lucrurile, lacrimile și rugăciunile noastre să le oferim lui Dumnezeu pentru păcatele noastre și atunci oarecând și noi vom putea ajunge acolo unde este acum Maria.

Să ne schimbăm cu totul viața noastră întreagă și atunci vom afla odihna, pe care nu o vom putea dobândi atâta timp, cât inima noastră nu se odihnește întru Dumnezeu, până când nu vom iubi mai mult pe Dumnezeu decât ori ce ființă, sau lucru din lumea aceasta.

O, Marie, mântuitoarea celor păcătoși, primește sub aripile tale ocrotitoare de Mamă pe toți păcătoșii, cari s-au depărtat de lângă Fiul Tău cel sfânt și dă-le lor harul părerii de rău desăvârșite și a întoarcerii adevărate. Amin.

Păr. Valeriu Crișan.

Ce mai e nou în politică

Prăpădul apelor — Hărnicia parlamentului — Ce spune un politician despre felul cum lucră politicienii — Știri noi în jurul tovărășiei țărilor dunărene — Prietenia Bulgarilor — Răsunete din țările invadate și îndepărtate

Intâiele zile de primăvară, atât de mult așteptate, ne-au adus pe lângă căldura înviorătoare a razelor solare, multă spaimă, durere și pagubă. Zăpada prea multă, prefăcută dintr'odată în apă a făcut, ca toate râurile să-și iasă din maluri. Lunci întregi, cu satele ce sunt așezate pe întinsul lor, au ajuns prada valurilor. Multe gospodării sunt zilnic năruite și câte sute și mii de jugăre de pământ cu sămănături este prefăcut în loc sterp pentru acest an. Calătorul care vine dela Oluj la Blaj, trece printr'o adevărată mare de apă. La Blaj mai furtunoasă se arată Târnavă-Mică, ale cărui valuri au cuprins tot șesul dela Diciosânmartin până aici. La Blaj, înainte de a se împreuna cu sora cea mare, a luat-o razna pe câmpie, prefăcând drumul țării într'un adevărat râu.

Sunt deja două zile de când drumul țării este nefolosibil. Tot așa de mari isprăvuri a făcut și mai în sus, rupând linia ferată în mai multe locuri. Din această cauză trenul de pe Târnavă-Mică circulă foarte greu și cu multe întreruperi. Gazetele cele mari aduc vești tot așa de triste din toată țara. Prăpădul apelor e o adevărată năpastă pe bieții oameni și chiar pentru stat, în aceste vremuri de sărăcie, când tot banul e numărat de două ori.

Lucrările parlamentului

Cu tot prăpădul de ape din această săptămână, deputații n'au fost lăsați acasă, deși la 31 Martie ar fi trebuit să se închida Parlamentul. După cum am mai spus și mai înainte lucrările parlamentului vor continua până în șapte ori până în 15 Aprilie. Prelungirea aceasta de ședințe s'a făcut din cauză, că mai sunt câteva legi importante de votat.

În această săptămână s'au lucrat câteva legi mai importante și s'au votat multe altele mai mărunte.

Legea conversiunii se discută acum la Senat. După cum se vede senatorii nu-și pregetă bătrânețele, căci aproape în fiecare zi ciufică două sau trei articole din ea, pe cari le-au votat deputații. Legea aceasta e așteptată tare mult și să crede, că ea va face o schimbare totală în viața banului și a prețurilor. O altă lege, care se discută cu mult foc, este aceea a monopolului spiritului alcoolic. Prin această lege se va face ca și vinarsurile să fie vândute numai de către stat, pentruca să nu mai poată face afaceri unul și altul, cum sunt cele cu spiritul negru și verde

din anul trecut. Aceste două legi vor trebui votate și se crede, că ele nu se vor termina până în 7 Aprilie, mai ales, că mai sunt și altele multe și mărunte.

Ce spune dl Valda despre felul cum au lucrat politicienii noștri

Deocamdată nu simțim binele acestor legi, dar el poate veni mai târziu. Dacă nu cumva vor aduce și ele fericirea pe cari au adus-o cele multe legi votate dela războiu înecoace. Legii legii! și fiecare lege vrea să facă un bine.

Binele l-am simțit însă foarte puțin. N'am simțit binele din cauza că neunirea dintre oamenii noștri mari, a făcut ca toate legile să rămâie numai hârtii măzgălite. Cele mai multe din ele nu se mai pun în aplicare, iar altele se schimbă în tot anul de două ori. E interesantă în această privință explicația pe care o dă dl Vaida-Voevod, arătând că azi e mai greu ca mai înainte și aceasta numai din cauza neînțelegerii. Iată ce zice d-sa:

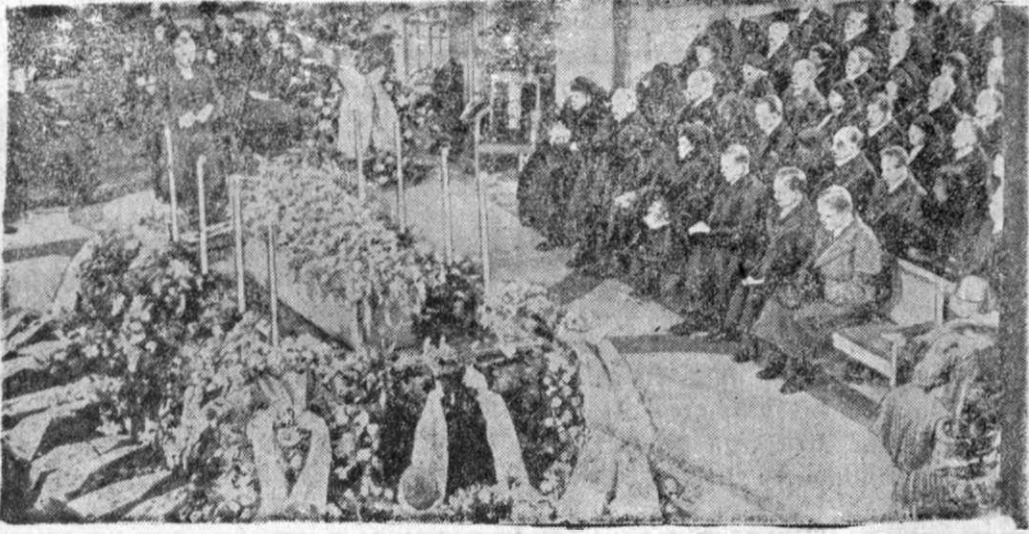
„Dela unire însă, ani dearându-l, parcă am fi fost totuși pe vremea turcului Babilon. În loc să vedem încheierea și coeziune (strângerea rândurilor), că muncim fără deosebire de neam și de lege, după ce am adunat atâtea amar de vreme pentru marea construcție pietre și var, ne vedem în vârtejul certurilor fără să punem în aplicare planul de consolidare (întărirea) a țării”.

Aceste cuvinte au fost rostite de dl Vaida la congresul partidului național-țărănesc din Ardeal, care s'a ținut la Oluj. Fiind ele spuse chiar de un politician ne fac mai mult să le credem și să înțelegem mai bine adevărata cauză a relelor. Ce mai știi, poate o fi și asta o pedeapsă de la Dumnezeu.

Ortăclirea țărilor dunărene

Chestiunea unei uniri între țările de pe malurile Dunării preocupă tot mai mult pe oamenii mari. Interesant este însă că cei cari se sdobesc nu suntem nici noi românii, nici ungurii, ci Franța, Anglia, Italia și Germania. Aceste patru țări se consideră azi cele mai mari puteri din Europa, și fiind cei mai mari vreau ca ei singuri să se îngrijească de ușurarea vieții celor mici. Știut este însă de toți că cine împarte, parte-și face. Ni-se pare că tot cam așa va fi și povestea aceasta. Deocamdată reprezentanții acestor țări mari se adună chiar în această săptămână la Londra.

Inmormântarea regelui chibriturilor

Am fost dat, într'unul din numerii trecuți ai gazetei noastre, fotografia lui Ivar Kreuger, al regelui chibriturilor, care a fost cel mai bogat om al lumii, dar, fiindcă a început să-i meargă afacerea rău, și-a dat un glonte și a murit. Cadavrul a fost transportat la Stockholm (capitala Suediei) și ars în crematoriul (cuptorul de ars morții) de acolo. I-s'a făcut adecă o înmormântare vrednică de el. A murit păgânește, s'a înmormântat păgânește; a ars pe toată lumea cu scumpetea chibriturilor sale, ars a fost și el. Privind acest chip vedem în mijloc sicriul încunjurat de cununi și de lumini, în față pe pastorul protestant spunându-și cuvântarea, iară pe banca de lângă sicriu cei mai pe de aproape ai lui, în frunte cu cei doi părinți bătrâni. După ce a terminat predicatorul, sicriul a fost luat și dus la cuptor, iară după un ceas părinții au primit o cutioară cu cenușa fiului lor.

După cum spun unele gazete, se crede că țările dunărene dacă se vor putea înțelege, vor primi ca împrumut suma de două sute milioane lei. Nu-i vorba că suma îi frumusică dar până la ea sunt foarte mulți spini. Deocamdată totuși nu se prea crede în putința unei asemenea înțelegeri.

Pretenia Bulgarilor.

Am anunțat încă din numărul trecut că țările sunt foarte încurcate cu datoriile ce le au de plătit una către alta. Au spus chiar că Bulgaria, vecina noastră pizmașă, a cerut guvernului nostru o amânare a plății datoriei de 55 milioane lei, care trebuia să ne-o plătească în timp foarte apropiat. Guvernul nostru a și răspuns deja la Sofia (capitala Bulgariei) că se îngăduie amânarea cerută. Se vede lucrul că pe Bulgari tare-i mai apasă această datorie, ceea ce înseamnă că nici ei nu prea sunt bogați, căci s'au prefăcut deodată, din dușmani ce ne-au fost în prieteni plini de dragoste. Gazetele bulgărești au scris articole mari despre vrednicile țării noastre, iar un mare număr de oameni mari ai Bulgariei s'au înțeles să facă o societate de prietenie Română-Bulgară. Această societate va lucra pentru întărirea prieteniei între cele două țări vecine. Pentru ziua când s'a făcut această societate au fost chemați la Sofia și mai mulți conducători de ai noștri.

Răsunete dela vecini și din depărtare.

Răsunetele cele mai mari cari ne vin de peste graniță sunt totdeauna din Rusia bolșevică. Acolo totdeauna sunt minuni de tot felul, ori mai bine zis de așa feluri cum nu se mai găsesc în alte țări. În această săptămână trecută nenorocirile dela Nistru au încetat. Ori că Moldovenii din Ucraina, au fost cu totul nimiciti, ori că au fost puși pe drumul lung al Siberiei, adecă al prăpădirii. Baioneta bolșevică s'a îngrijit însă de altceva. Mamonului, care este

adevaratul conducător al bolșeviciei — se știe că ei nu cred în Dumnezeu — a pus la cale o mare răscoală a minerilor din valea Donului. Acești mineri, în număr de 4700 inși, au rămas în ultimul timp fără lucru. Ei au cerut ca să se gândească cei mari și la ei. Și cei mari s'au gândit. Le-a trimis o companie de soldați cari i-au măcelărit cu totul. Unii au fost omorâți, iar alții prinși și judecați pe loc la moarte.

Poate că aceste efortări le fac bolșevicii și pentru că Stalin e bolnav rău. Și după cum se svonește dacă armuri Stalin acum, Bolșevicia ar fi dusă pe copcă. Tocmai de aceea el a scris în zilele acestea că nu-i drept că ar fi bolnav. Doctorii cari i-au chemat, nu pentru el i-au chemat ci pentru alți tovarăși de ai lui.

Polonia vrea să devie mai interesantă și ea. Deaceia în zilele acestea un ziar polonez scria că în Polonia trebuie să se facă regat. Regele polonez sa domnească și peste Lituania de azi. Ar fi vorba deci de uniri de țări.

În curând se vor face în Germania alegeri a doua oră pentru președinte. La cele dintâiu mai multe voturi a avut mareșalul Hindenburg, totuși el n'a avut mai multe decât toți ceilalți împreună. După Hindenburg, a avut voturi foarte multe Hitler, care pune pe gânduri pe toți europenii cu planurile sale. Un ziarist francez l-a întrebat pe Hitler ce ar avea de gând să facă, la caz că ar ajunge președinte de republică. Din spusele lui reese, că n'ar face războiu chiar minteni, doar că nici mult tare nu l-ar cloci, căci visează o Germanie mare, și puternică.

A murit cel mai bătrân om din lume. Într'un spital din Londra a murit zilele trecute turcul Zaro Aga, cunoscut ca cel mai bătrân om din lume. El a murit la vârsta de 158 de de ani. Avusese în viața lui 12 femei și 48 de copii, din care numai unul mai trăește

Patruzeci de ani de preoție. Afiam, cu multă plăcere, că zilele trecute pâr. vicar arhiepiscopesc Dr. Ambroziu Chețianu și pâr. protopop Aurel C. Domșa, și-au sărbătorit jubileul de 40 ani de preoție. Bunul Dumnezeu să le dea încă mulți ani, cu pace și cu sănătate!

Cum au jefuit bolșevicii bisericile creștine din Rusia. Vre-o câțiva preoți ruși, refugiați de curând în Polonia, au povestit cum au jefuit bolșevicii bisericile creștine din Rusia. Ei au furat din biserică, numai în orașul Smetensk, 1440 kilograme argint și 8 kilograme aur dela icoane și din odoarele bisericilor. Preoții s'au opus și, în cele din urmă, s'au plâns episcopului Filip. Acesta însă s'a făcut și el bolșevic, iar pe 12 preoți a poruncit să-i dea în judecată, fiindcă au îndrăznit a se opune poporului și conducătorilor lui.

Un obicei frumos. În comuna Bruckstadt din Germania este vechiul și bunul obicei că fiecare pereche de miri predă primarului câte un altoi de măr și de păr, cari se plantează apoi pe drumul de plimbare al tinerilor căsătoriți, care este foarte frumos și lung. Ce bine ar fi dacă acest obicei s'ar introduce și la noi!

O moară distrusă de foc. În comuna Chiarmata din județul Timiș-Torontal se afla o moară, proprietatea lui Gheorghe Beba, care însă a fost distrusă până în temelie de foc. Datorită pompierilor, din acea comună cât și pompierilor din Timișoara au putut fi scăpați de foc motoarele morii și casele din împrejurimi care erau gata să ia foc. Pagubele cauzate trec peste 2 milioane lei. Cu moara odată a ars și o magazie unde se afla o mare cantitate de grâu, din care urma a se face făină. Nu se cunosc cauzele focului.

Intâmplarea nenorocită a unui preot. Preotul Filaret Cristomides dela biserica grecească din Chișinău, ieșind în ziua de 2 Aprilie dimineața, în oraș din cauza că a călcat greșit a alunecat și a căzut pe trotuar. În cădere și-a spart capul așa de rău că a rămas mort pe loc.

Isprava unui nebun. În apropiere de Viena, în comuna Badal, un tinăr cu numele Eyoind în vârstă de 22 ani a omorât cu lovituri de topor pe amândoi părinții și frații și surorile lui. N'a fost deajuns aceasta ispravă, a dat foc casei și întregii gospodării. Venind la fața locului autoritățile însoțite de un medic, acesta a constatat că tinărul era apucat de toanele nebuniei. El a fost închis într-o casă de nebuni.

Muntele căpășinilor. În „Grăunțele sufletești” din numărul trecut al gazetei noastre s'a vorbit despre lemnul din crucea Mântuitorului. Uitasem să spunem cu acel prilej că crucea Mântuitorului a fost implântată în pământul muntelui Calvar, tocmai pe mormântul lui Adam, a strămoșului nostru. Iată cum s'a întâmplat lucrul acesta: Tradiția creștină povestește că Noe a luat cu sine în corabia sa și osemintele lui Adam. După scăparea de potop aceste oseminte le-a cinstit fiului său Sem. Acesta a îngropat osemintele, dimpreună

cu căpătina lui Adam, pe muntele căpătinilor de lângă Ierusalim. Când s'a implantat apoi crucea Mântuitorului pe acest munte, s'a implantat tocmai pe mormântul lui Adam, și încă la căpătina. De aceea se numește acest munte, până în ziua de astăzi, muntele căpătinilor, latinește muntele Calvarului, dela „calvo” = căpătina.

Conferințele „Astrei”. În continuarea ciclului de conferințe ale „Astrei”, Duminecă în 3 Aprilie a vorbit părintele Dr. Nicolae Lupu profesor de teologie despre „Mucenicii și Sfinții părinți din țările noastre”. D-Sa, cercetând multe cărți vechi din Roma și alte biblioteci, a scos la iveală că pe pământul țării noastre de azi au fost mulți mucenici și sfinți Părinți încă din cele dintâi veacuri ale creștinismului.

Șaptezeci de oameni arși de vii. Rușii bolșevici, văzând că mulți locuitori vreau să fugă din țară i-au luat pe cei în cari nu aveau încredere și i-au dus în locuri necunoscute. Au făcut anumite lagăre unde închideau pe cei crezuți periculoși. Un astfel de lagăr se afla și la Kleitz în Rusia Albă, unde se aflau închiși vre-o două sute de oameni. Bărăcile, în care erau închiși și puși sub pază, erau din lemn. O bâracă de acestea într'una din zilele săptămânei, nu se știe din ce cauză, a luat foc. Au ars 70 de persoane, 20 au înebunit de spaimă, iar 50 de deținuți au fost greu răniți.

Tăiat de tren. Într'una din zilele trecute după ce a trecut trenul de pe linia Pârliți-Ungheni s'a văzut de un cantonier cadavrul (corpul) unui om tăiat de tren. Fiind înștiințat de aceasta șeful de jandarmi a venit la fața locului pentru a face cercetări. S'a stabilit că nenorocitul tăiat de tren era tinărul Vasile Braic, din comuna Rădenii-Vechi. Nefericitul plecase pe jos spre Iași pentru a-și căuta ceva de lucru. La un loc unde linia ferată avea o cotitură chiar acolo trecea și drumul peste linie și el cum era surd, chiar când a voit să treacă peste linia ferată a venit un tren și l-a prins, omorându-l pe loc.

O turmă de oi înecată de apă. În săptămâna trecută în urma topirii zăpezii toate râurile au început a se revârsa. Oltul cel repede încă s'a revărsat la locul numit „Prundul dela Islaz”. Aici a prins o mare turmă de oi compusă din 600 oi pe cari le-a înecat. Oamenii cari erau cu oile cu mare greutate au scăpat.

Nenorocire cu un aeroplan. Sâmbătă în 3 Aprilie a plecat din București spre Paris un aeroplan. În el se aflau 5 călători. Acest aeroplan când a ajuns la o distanță de 20 km. de Budapesta a trebuit să se lase la pământ pentru că să stricase ceva la motor. Când s'a coborât atunci o altă nenorocire i-s'a întâmplat a explodat un rezervor cu benzină și din aceasta cauză aeroplanul a fost cuprins de flăcări. Călătorii ca prin minune au sărit el neîntâmplându-li-se nimic decât o mare spaimă.

Mare furt de efecte militare. La regimentul 30 Muscel de mai mult timp s'a observat dispariția multor efecte militare. Nu s'a putut da de urmele hoșului până mai zilele trecute când la acel regiment a sosit o telegramă prin care ministrul armatei ordona comandantului regimentului să pună sub supraveghere directă pe un plutonier major cu numele Mănescu Vasile dela Companie 8-a, care de câteva săptămâni ieșise la pensie. Acest plutonier major de mai mult timp reu-

șise să fure din magazia regimentului efecte militare și să le adune la locuința lui. Scopul lui era, ca după ce va ieși la pensie, să le vândă pe ascuns și să-și facă bani. Un camarad de al lui însă a făcut un raport la ministerul armatei arătând faptele lui Mănescu. Pe baza acestui raport ministerul a ordonat supravegherea lui Mănescu, care a dus la bun sfârșit. Făcându-se din partea autorităților militare o cercetare la casa plut. majorului, s'au aflat toate efectele dispărute dela regiment. Hoșul va fi dat în judecată.

O căruță cu patru călători cad în Prut. În ziua de 31 Martie după amiază s'a întâmplat o nenorocire în apropierea orașului Cernăuți. Prutul, fiind încă înghețat, călătorii și diferite căruțe continuă să treacă peste râu pe ghiață, pentru a nu mai face ocoluri până la pod. Joi după masă o căruță în care se aflau comercianții David Ungar, George Joca, Franz Gherasini și femeia Maria Mihailovici au voit să treacă Prutul pe ghiață. Căruța fiind grea și ghiața slăbită din cauza căldurii, care o înmuiase de câteva zile, s'a rupt. Căruța și caii împreună cu călătorii au căzut în apă. Din fericire pe malul Prutului se găseau numeroși lucrători cari știau să înoate. Câțiva din ei mai curajoși au sărit în ajutorul nenorociților, reușind să-i scoată din apă, cu mare greutate. Căruța și caii n'au putut fi mântuite rămânând pradă valurilor apei.

Un submarin numit „fără Dumnezeu”. Bolșevicii ruși își fac de cap. Ei au isgonit pe Dumnezeu din Rusia și s'au constituit (legătut) în tovărășii așa numite „fără Dumnezeu”. Ceeace este însă și mai dureros e, că din aceste societăți fac parte mai ales. bălețandri. Centrala acestei tovărășii a hotărât să cumpere un submarin, care să poarte numele „fără Dumnezeu”. La slobozirea pe apă a acestui submarin au luat parte membri din întreaga Rusia, cari se țin de această societate. Dumnezeu, suntem siguri, își va arăta nu peste mult puterea.

A fost desgropat un mort. În cimitirul comunei Ciobanu din județul Constanța s'a săvârșit acum într'o noapte o mare tâlhărie. Mai mulți răufăcători au desgropat cadavrul unui moșier, jefuindu-l. La anul nou a încetat din viață un om bogat cu numele Ioan Chiru, din comuna Ciobanu. Acesta a lăsat cu limbă de moarte ca odată cu el să fie îngropați toți banii de aur și lucrurile de preț ce le avea din tinerețe. Familia mortului a îndeplinit dorința mortului și în sicriu au pus toate obiec-

tele cerute de mort. Acum câteva nopți mai mulți răufăcători au intrat în cimitirul comunei și au desgropat sicriul în care se afla Ioan Chiru. Din buzunarele hainelor mortului au scos toate obiectele de preț și banii. După aceasta ispravă hoșii au fugit lăsând cadavrul desgropat. Faptul acesta a fost observat a doua zi de paznicul cimitirului, care a și anunțat autoritățile, cari au început cercetările pentru prinderea răufăcătorilor.

Cum stăm cu sămănăturile. După știrile ce sosesc la ministerul de agricultură aflăm că, în unele părți ale țării, sămănăturile de primăvară au întârziat, neputându-se începe lucrul din cauza zăpezii care încă nu s'a topit toată. Orzul și ovăsul n'au putut fi sămănați. Se crede însă că, datorită timpului frumos, care a început de câteva zile, câmpul se uscă cu repeziciune și că cel mult peste o săptămână se poate începe munca câmpului pretutindeni. De altfel în unele părți ale țării, ca de exemplu în Banat, munca câmpului a început de pe acum.

O femeie naște trei băieți. Femeia Floarea Gh. Mână din comuna Visina, județul Romanși a dat naștere la trei băieți. Atât mama, cât și copiii sunt perfect sănătoși.

Impușcați din neglijență. Se știe că râurile au început să se reverse din cauza topirii zăpezii. Și cum încă ghiața de pe multe râuri nu se spărsese, multe poduri erau periclitate, căci apa mare rupea bucăți mari de ghiață pe cari îngrămădindu-le pe la poduri, aceste ușor puteau fi rupte. Pentru a se sparge blocurile (bucățile) mari de ghiață, au fost trimiși pioneri în multe părți. Așa și Batalionul 1 pioneri din Aiud a trimis la Micoșlaca, aproape de Uioara, o echipă de soldați, să spargă blocurile mari de ghiață. Soldații, pentru spargerea gheții se serveau, de dinamită și ecazită. Pentru conducerea lucrărilor de spargere sloiurilor, a fost trimis cu soldații și un caporal. Caporalul, care manevra tuburile de ecazită, din nebagare de seamă a atins capul unui tub, care a explodat imediat. Caporalul și un soldat, care era în apropiere au fost omorâți, iar alți patru soldați, cari erau mai departe, au fost greu răniți. Vina acestei nenorociri o poartă caporalul neglijent.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Paștile în Spania

Cea mai catolică țară din lume este și a fost totdeauna Spania. Ce e drept acum au lapucat, din slăbiciunea catolicilor, la putere păgânii însă asta nu înseamnă, că țara n'a rămas catolică, ci că acești catolici au fost slabi de înger, n'au avut gazete destule și că s'au lăsat călcați în picioare. — Chiar fiindcă Spania este țara cea mai catolică, acolo, în săptămâna mare, se îmbracă întreg orașul în haine negre, își lea câte o cruce pe spate și pleacă cu ea pe culmea dealului celui mai apropiat, unde apoi fac rugăciuni comune, rugăciunile așa numite „calea crucii”. Cu vremea, acest popor credincios și bun se va desmeteci și va arunca din fruntea sa pe conducătorii cei fără de Dumnezeu, cari își bat acum joc de Dumnezeu și de oameni, alegându-și conducători creștini și cinstiți.

Cine sunt pocăiții?

Nu sunt vrednici de acest frumos nume, pentru că una propovăduiesc și alta făptuiesc, după cum se vede din cele mai jos scrise

Aproape nu este om, în dulcea noastră Românie, care să nu fi vorbit cu pocăiții, sau în cel mai rău caz, să nu fi auzit despre ei. Aceștia spun în gură mare, că au aflat adevărul. Prin cuvinte blânde, și smerenie fățarnică cearcă să desfacă pe creștini dela dreapta credință. Ei învață pe oameni alte învățături, nu cele adevărate ale Domnului Isus Hristos. Rătăcirile lor le îmbracă în cuvinte frumoase, știind, că astfel mai ușor înșală pe cei neștiutori.

Acești vestitori scot din buzunare sfânta Scriptură, pe care o deschid și ici și colo, căutând să-și dovedească învățătura lor. De regulă cetesc numai părți de acelea din Cartea Sfântă, care numai se par că sunt pe partea lor, de fapt sunt însă întru sprijinirea legii noastre catolice. Umblând cu Biblia în mâni din casă în casă, stăruie pe lângă cei slabi de ingeri să se pocăiască, prin aceea ca să se lapede de Biserică, de preot, de botezul primit în copilărie, de posturi, de cruce, icoane tămâie, lumini și așa mai departe, nevrând a ști nimic, despre ce zice Domnul Hristos la Evaghelistul Matei 18, 17, că dacă cineva „nu va asculta nici de Biserică, să fie ca un păgân și vameș”.

Rătăcirile acestor oameni e foarte învederată, nu numai cu privire la învățatură, cece de altcum s'a dovedit pe deplin prin diferite scrieri, broșuri și cărți, ci și cu privire la faptele și purtarea lor, față de ceilalți oameni.

Pentru a-se convinge fiecare cetitor al acestei gazete, că ce poame bune sunt pocăiții, veiu descrie vre-o câteva fapte a acestor sfinți prefăcuți, din aceasta comună, cu care am veche cunoștință personală, și anume:

Baptistul Dan Mara a doborât o cruce sfințită, ridicată la marginea drumului, din ură față de acest semn al mărtuirii. Aceasta e o faptă păcătoasă, oprită de legile țării.

Văd. Maria Alexă căsătorită Stănci, devenind baptistă, s'a pus cu puterea în folosința unei holde arătoare, dăruite bisericii noastre, de către răposatul ei soț, neputându-o scoate altcumva dela ea, decât numai prin păcă, așa încât toate sfaturile noastre pașnice cu privire la redobândirea pământului, au rămas zadarnice.

Ioan Barb tot din aceasta ceată, a tăiat cu săcurea, o cruce ridicată la un mormânt din cimiterul bisericii noastre, rostogolindu-o pe o râpă în jos, chemând o femeie tot pocăită, ca să o ducă acasă, și să o pună pe foc.

În ziua de 10 Iulie 1931 Isac Dregici ca pocăit, m'a improcesuat, pentru unele cuvinte presupusă de el ca calomniatoare, zise la adresa lui, cu ocaziunea interzicerii de a mai îngropa morții lor în cimiterul nostru, care se află transcris pe biserică, în cartea funduară din Pui Nr. 111. Martorul lui Petru Vlaic iun. care ne-a auzit foarte bine vorbele, în judecată a dovedit chiar contrarul decum el afirmase.

Cănele acestui pocăit, la vre-o câteva zile după ce m'a dat în judecată, a mușcat pe un băiat al meu, pentru ce eu, ca un popă păcătos, l-am iertat, el însă, ca un om fără păcate, pe nedreptul iute a alergat pe la avocați, conformându-se sf. Scripturi: „iartă-ne Doamne păcatele, precum iertăm și noi greșirilor noștri”.

Iar Petru Roman, în anul trecut a stăruit — contra legilor școlare, de fostul învățător, de a-i promova pe o fiică de-a lui, dintr'o

clasă într'alta, fără ca aceasta să aibă vre-o notă la religie, cecece s'a și întâmplat cu toate că antecesorul său a lăsat-o repetentă.

Petru Pui, tot din compania lor, din ură față de cumnatul său: Simihai Stinci, cu ocaziunea unei convorbiri, fiindcă acesta i-a părăsit, văzând netemeinicia învățăturilor lor, în mod brutal, l-a scos din curte-i afară, împungându-l în așa măsură în direcția unei pietri, încât era aproape să-și piardă dinții din gură. Acest om revenit iarăși la ai noștri, pentru a nu-i părăsi, a fost înfricat de către bapțiști, că o să aibă un păcat neiertat, el o să fie talpa iadului, și o să înnebunească în scurt timp. Contrar profetiilor acestora, trecând anul de când e cu noi, nu i-s'a întâmplat nimica, ci din contra mulțumește lui Dumnezeu în gura mare, că s'a scăpat de ei, preamărind pe Atotputernicul, prin cântări, chiar și în strana Bisericeii, cu însuflețire mare.

Doehia Șoldea, cu ocaziunea umblării prin sat cu sf. Cruce, în ajunul unei Boboteze, își făcea mirare, în mod bajocoritor, apărând pe unele dintre femei, cari mă însoțeau cu lumini aprinse după obiceiul vechi, din casă în casă, că „ce caută cu făclii aprinsă ziua la amiaz”.

Ca urmare, a acestor fapte nesocotite ale acestor oameni, oficiul parohial prin actul Nr. 36 din 9 Iulie 1931 le-a interzis, de a-se mai folosi de cimiterul bisericeii, care de altcum e și arhiplin, ei însă de aceasta scrisoare nu au ținut de loc seamă, îngropându-și și aici cu putere dela sine, morții lor pe mai departe. Chiar și în ziua de 15 Martie a. e. a fost un caz, violând astfel dreptul nostru de proprietate contra legilor în vigoare.

Fapte de acestea ași mai ști multe, însă din cauza puținelor pagini ce le are „Unirea Poporului” la îndemână, nu le pot scrie pe toate. Cred că și cele mai sus arătate sunt de ajuns, pentru a se convinge fiecare cetitor, că ce poame bune sunt acești oameni, cari pe nedreptul poartă numele frumos de pocăiți.

În cunoștința acestor fapte, ea un smerit servitor al sf. Altar, fac un călduros apel la toți preoții, atât greco-orientali cât și greco-catolici, precum și la vrednicii scriitori bisericești din ambele strane, pentru a conlucra cu puteri unite, întru stărpirea buruienii sectarismului, furișată în grădina neamului nostru românesc, lăsând de-o parte certele confesionale, cari nu aduc nici un folos.

Iar cetitorilor din popor ca încheiere le adresez cuvintele Domnului Nostru Isus Hristos, care zice la evaghelistul Matei c. 7, v. 15—17: „Păziți-vă de prorocii mincinoși... Din rodirile lor veți cunoaște pe ei. Au doară culeg din spini struguri, sau din scaiu smochine? Așa tot pomul bun poame bune face, iară pomul rău poame rele face”.

Tot la acel evaghelist c. 15 v. 21 Hristos zice: „Nu tot celce îmi zice mie: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci acela ce face voia Tatălui meu, care este în ceruri”.

Sabin Voin
preot român unit

Nutreț de vânzare

În comuna Lăscud județul Târnava Mică se află de vândut 7—8 vagoane de nutreț calitatea I-a 1/2 trifoi și baltacim, 1/4 fân și otavă. Informațiuni mai detaliate se pot primi dela dl director învățător de stat Valer Platon din comuna Lăscud, (dela Gara Sân-Paul pe Murăș 8 km. iară dela Gara Gănești pe Târnava Mică 5 km.) (61) 3—3

Încercarea puterii de încolțire a cucuruzului

În numărul 2 al acestei gazete am arătat, că dela o sămânță bună de sămănat se cere în primul rând, să aibă o putere mare de încolțire. Numai sămânțele cu o putere mare de viață dau naștere la plante frumoase și la roade mari. Frigurile mari fac ca sămânțele să-și piardă puterea de încolțire. Sămânțele necoapte bine, cari conțin apă multă își pierd puterea de încolțire la frigurile cele mai mici (8° C.) în schimb sămânțele bine coapte pot suporta friguri mari (30° C.). Soiurile noastre de cucuruz (Dintele de cal) fiind târzii, aproape niciodată nu se coc cum se cade, din care cauză sufăr mult în timpul iernilor mari.

Anul acesta fiind o iarnă grea, cu geruri mari și lungi, multe sămânțe și-au pierdut puterea de încolțire.

Iubiți plugari, pentru ca să nu pățiți, ca în anul agricol 1928—1929, când de asemenea a fost o iarnă grea și cucuruzul și-a pierdut puterea de încolțire, încât mulți inși ați fost nevoiți să însămânțați porumbiștile de 2—3 ori, vă îndemn, ca în primăvara aceasta, înainte de ce ați ieși la sămănat, să încercați puterea de încolțire a sămânțelor.

Puterea de încolțire a cucuruzului se poate afla cu ajutorul pânzelor, a lăzilor cu rumegături sau cu nisip.

Iată, cum se încearcă puterea de încolțire a cucuruzului cu ajutorul pânzelor: se ia o pânză albă și groasă, pe care cu ajutorul unui creion de cerneală o împărțim în mai multe pătrățele. Pătrățelele se numerotează, începând cu numărul 1. Se numerotează de asemenea și ciucalăii (știuleții), pe cari voim să-i întrebuițăm pentru sămănat. Înmuierăm pânza în apă, o stoarcem și o întindem pe masă. Cu ajutorul unui briceag scoatem câte șase boabe de pe fiecare ciucalău și anume câte două dela capete și două dela mijloc. Boabele se pun în pătrățelul cu acelaș număr cu ciucalăul, de pildă: dacă ciucalăul a avut numărul 7, atunci boabele se pun în pătrățelul cu numărul 7. După ce am pus în felul acesta boabe în fiecare pătrățel, pânza o îndoim în sul și o legăm la mijloc. Sulul se pune în apă caldă, unde stă timp de 2—3 ore, pe urmă se învâlește într'o pânză udă și se pune într'un vas (trocuță), se acopere cu o altă pânză uscată și se pune la căldură lângă foc (cuptor). După 7—8 zile sulul se desface cu multă grijă și se notează câte boabe au încolțit în fiecare pătrățel.

Încolțirea este foarte bună când au încolțit toate șase boabele și când au colți și rădăcinițe bine dezvoltate.

Pentru sămănat se întrebuițează numai ciucalăii sănătoși, boabele cărora au încolțit foarte bine.

Sămănând sămânțe cu puteri mari

de încolțire, vom obține următoarele foloase:

1. Economisim sămânțe de sămănat, deoarece dintr'unul și acelaș soi cu putere mare de încolțire, putem să sămănam la jughâr cu mult mai puțin decât dintr'unul și acelaș soi cu putere mică de încolțire.

2. Sămănând sămânțe sănătoase cu puteri mari de încolțire, economisim muncă și bani, fiindcă nu vom păți, ca în anul agricol 1928—1929, când mulți plugari au fost siliți să însămânțeze porumbiștele de 2—3 ori.

3. Sămănând sămânțe cu puteri mari de încolțire putem să sperăm la o recoltă frumoasă, de oarece putere mare de încolțire înseamnă viață multă și viață multă înseamnă roade îmbelșugate.

Victor Oros

In postul mare

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceace mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj sub îngrijirea părintelui profesor Iuliu Maior.

Iată numerii apăruiți până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți)

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe ari li cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt cu mari greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noui**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va ceta fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

Diul Inv. Șerban Filon, DSMărtin, spital. Bunul Dumnezeu să te mângâie în marea durere de a-ți fi pierdut pe scumpa DTale mamă. Nu desnădădui, »căci cu noi este Dumnezeu«. Preamilostivul Dumnezeu să-ți dea binecuvântarea cerută și să-ți îplinească toate cererile cele spre mântuire.

Diul Gheorghe Suci, America de Nord. Sfânta Scriptură tradusă de Samuilă Clain, în 1795, este o carte foarte rară și scumpă. Nu se află decât la câteva biserici vechi și la vreun anticar. Dacă cineva s'ar afla să o aibă de vândut, o să vedem, că facem publicațiune în gazetă, costul căreia îl vei plăti DTa oarecândva.

Abonat 4370. Vă rugăm să citiți numerii 1, 2, 3, 4 în cari s'a publicat că, numai pentru mai multe exemplare pe o singură adresă se dă reducere pentru membrii Agrului.

Vasile Cetățean, preot, Gara Subcetate. În 23 Martie a. c. am primit suma de 100 Lei; 60 Lei pe 1930 și 40 Lei pe 1931, deci mai aveți de plătit 140 Lei pe 1931 și abonamentul anului curent, adecă 180 Lei. — Adresa am schimbat-o.

Donca Dimitrie, Dindești. Mai aveți o restanță de 145 Lei pe anul curent.

Am primit câte 90 Lei dela următorii: Pologea Nicolae, Asoc. rom. uniți Borșa-inf., Luiza Coccan, Chirilă Dechi I. Tănase, Călburean Gh.

Câte 100 Lei: Morar Gavril, V. Cetățean, Mărza Dumitru I. Toma, Of. parohial Vulcan, David G. Lie, Chira Vasiliu, Simonca Aurel.

Câte 160 Lei: Văd. Ana Pop, Ioan Mocan, Marian Nicolae, Teodor Butiri, Gheorghe Vasile, Petru Gubar.

Câte 180 Lei: Of. parohial Zorlențu mare, George Măeruțiu, Popoviciu Ștefan, Maria D. Cupșa, Tălan Teodor, Iuliu Laslo, Iacob Majorean, Câmpean Ilie, Pavel Șandor, Ioan Cosma, Hanc Vasile, Andreiu Vasile Rinea, Mihai Vasile Rinea, Donca Dimitrie, Alexandru Târnavean.

Alte sume: Ștefan Ciotloș 270; Aurel Pop 65; Of. parohial Cizer 630; Nicolae Costea 483; Of. parohial Valea Chioarului 270; Trăușan Gheorghe 200; Palincaș Teodor 200; Ioan Greuruș I. D. 140; Ioan Doboși 120; Sfârșilă Petru 80; Cernei Vasile I. Gr. 45; Of. parohial Șimand 834; Păr. Octavian Neamțu 2422; Ioan Oniga 1440; Vasile Hopârtean 433; Simion Bot 310; Trifu Ioan 300; Maria M. Doboș 287; Coman Aron 210; Sirca Petru 60; Crâșnicul unit, Racovița 60; Oltean Vasile 45; Bălan Ioan 330; Emanoil Mesaroș 300; Ioan Medan 105; Almășan Petru 200; Bercea Ioan 45; Emilian Moldovan 30; Ioan Mădăraș 116; Bonav. Romila 720; Ioan Radu 150; Buticaș Gheorghe 150; Maria Erdöss 45; Lazar Gheorghe 45; Ioan Câmpean 525; Ciulea Gheorghe 153; Petru Fărcaș Verdeți 80.

Redactor: IULIU MAIOR.

Cine are de vândut

Sfânta Scriptură a Vechiului și Noului Testament, în traducerea din 1795 a ieromonahului Samoilă Clain dela mănăstirea Bunei Vestiri din Blaj, să scrie la Administrația gazetei noastre, arătându-ne și prețul.

Reuniunea Meseriașilor și Comercianților români din Blaj

Convocator

Domnii membri ai »Reuniunii Meseriașilor și Comercianților români din Blaj« se convoacă prin aceasta la a **XXV-a adunare generală**, care se va ține **Duminecă, în 17 Aprilie 1932, orele 10^{1/2} a. m.**, în localul Reuniunii, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării și designarea a doi membri pentru verificarea procesului verbal.
2. Raportul general al comitetului.
3. Raportul casierului.
4. Alegerea comisiunilor pentru cenzurarea rapoartelor de sub 2 și 3.
5. Raportul comisiunilor de sub 4.
6. Eventuale propuneri. *)

Blaj, din ședința comitetului ținută la 4 Aprilie 1932

Dr. Coriolan Suci
președinte

Nicolae Compa
secretar

*) În sensul art. 14 lit. d. din statute, propunerile se vor trimite Comitetului cu cel puțin trei zile înainte de adunarea generală

Arpad Mühle — Timișoara

Furnizor al Curții Regale
Comerț de semințe și grădinărie — Fondat 1875

Cu onoare aduce la cunoștința onoraților cumpărători, că pe de o parte din cauza scumpetei tipărilor pe de alta parte pentru a putea acorda la toate articolele o reducere însemnată, pe anul 1932 nu va apare catalogul sau prețurent non. Dar și de acum înainte Va poate servi cu semințe de legume, semințe de flori, trandafiri altoiți, cepe de flori și diferite plante vii etc. de prima calitate. — Vă roagă deci ca să binevoii să Vă faceți comenzile conform catalogului întocmit pentru primăvara anului 1931.

Oferta foarte avantajoasă

franco oricare oficiu poștal, în calitate superioară
Trandafiri tufă, polyantha și urcători în soluri pompoase după alegerea mea, 25 buc. 450 lei; 50 buc. 800 lei, 100 buc 1400 lei
Cepe de Dahlie (Gheorghine), iar soiuri foarte frumoase după alegerea mea, 25 buc 350 lei; 50 buc. 650 lei; 100 buc 1000 lei.
Cepe de Canna indica asemenea soiuri minunate de frumoase, după alegerea mea, 25 buc. 300 lei; 50 buc 500 lei; 100 buc. 800 lei.

2-3

Nr. 405—1932.

Publicațiune

Se aduce la cunoștință că în ziua de 17 Maiu ora 10 se va ține licitațiune publică cu oferte închise la primăria comunei Chesler, pentru arandarea câmpului comunei pe 5 ani, dela 1 Ianuarie 1932—31 Decembrie 1936.

Prețul de strigare 6000 lei.

Condițiunile se pot vedea la primărie.

Chesler, la 1 Aprilie 1932

(64) 1-1

Primăria.

RECLAMA
este sufletul comerțului